

[Valdemar Sørensen.]

Maade, man kræver Skatten op paa, en ikke ringe Lønforhøjelse til hele Serveringsstanden i Landet, og jeg kunde for mit Vedkommende ønske, naar man vil ind paa en ekstraordinær Beskatning som denne, at man saa havde valgt en anden Vej end den sædvanlige og udsondret den Skat, man vilde tage, paa en saadan Maade, at det var klart at se, hvem der skulde betale Skatten, og hvem der skulde tjene paa den. Det er det ikke nu.

Om den anden Del af Erhvervslivet, der berøres af Lovforslaget, Tobakshandelen, vil jeg gerne sige, at jeg er enig i de Betragtninger, der er fremkommet fra foregaaende Talere. Jeg synes, at efterhaanden som disse for denne Erhvervsgren trange Aar er gaaet — og trangere og trangere er det jo blevet Aar for Aar —, efterhaanden som Staten har forøget sin Beskatning, ligger Forholdene nu saadan, at ingen kan være blind for, at navnlig Detailhandelens Kaar inden for Tobakshandelen er saa uhyre ringe, at Staten ganske simpelt ikke kan trække yderligere en betydelig Række Millioner ud af denne Erhvervsgren uden ogsaa at gøre et eller andet for at hjælpe paa de Forhold, der her er Tale om. Forholdene synes nu at være i den Grad grelle, at man maa gøre noget. Vi kan ikke henvise hele denne Gren af Butikshandelen til at leve af at sælge Barberblade; vi kan som bekendt ikke leve af at barbere os selv eller hinanden; der maa lidt mere til, og jeg efterlyser den højtærede Finansministers Velvilje over for en Forhandling i Udvalget angaaende disse Spørgsmaal; jeg nærer det Haab, som jeg mener er i nogen Grad begrundet, at den højtærede Finansminister paa Forhaand vil være velvilligt indstillet over for en saadan Forhandling.

Om de øvrige Virkninger af Lovforslaget vil jeg kun sige, at jeg for mit Vedkommende ogsaa lægger meget stærkt Vægt paa Lovens Midlertidighed og kunde lide at faa den meget stærkere accentueret, end Tilfældet har været. Det, at Loven maaske til Efteraaret indarbejdes i de eksisterende Regler for den almindelige Beskatning af disse Varer, kan have sin praktiske Betydning, men man maa ikke derfor aflade at give tydeligt til Kende, at denne Lovgivnings Midlertidighed er helt alvorligt ment.

Endelig er der til syvende og sidst et Spørgsmaal, som jeg ogsaa vil gøre et Par Bemærkninger om, et Spørgsmaal, der kommer ind paa det samme Omraade som det, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup berørte. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at man i

Professor-Udvalget ønsker ligesom at give til Kende, at der kunde være Omraader, hvor man kunde gaa til Skattelettelse. Naar jeg ser paa dette Forslag her og de Midler, det vil indbringe — og efter min Erfaring plejer den højtærede Finansminister aldrig at regne særlig højt, naar han anslaaer, hvad der vil komme ind i Skat —, vil jeg tro, at de Beløb, der kommer ind, nok ikke saa lidt vil overstige, hvad man her har jugeret. Da nu Spørgsmaalet om den berømte Tøjskat sidst var paa Tale og man dengang stansede Debatten, fordi man maatte henvise til, at der ikke var nogen Vej til at faa de Midler ind, som Ophævelse af Skatten vilde koste, var det ligesom givet, at naar den Tid indtraf, da man kunde se økonomisk Udvej for en Afløsning af Skatten, kunde man tage Spørgsmaalet op. Men det Tidspunkt er nu kommet. Det har altsaa virkelig vist sig muligt for den højtærede Finansminister ud af saa simple Varearter som Cigarer og Tobaksvarer at trække meget betydelige Midler til Afløsning af den anden Skat. Man skulde se at komme til en Overenskomst herom, for jeg synes, at der er noget ejendommeligt i, at man nu paalægger den Del af Befolkningen, som har Krigsindkomster, en betydelig Skat og Opsparing, samtidig med at man betaler den Bidrag til Børnenes Beklædning. Der maa være en vis Fornuft i al Beskatning, og disse to Ting strider jo saa aldeles mod hinanden. Jeg synes, at de Folk, som i Dag skal købe det Tøj, de nødvendigvis skal have, til de Priser og i de Kvaliteter, de kan faa det, godt kunde fortjene at faa Tøjet uden nogen yderligere Beskatning fra Statens Side. Og jeg kan ikke se, at de Millioner, der er Tale om her, spiller den ringeste Rolle for Staten i hele dette Kompleks af Millioner. Man kunde udmærket godt ved denne Lejlighed skride til at give Befolkningen, om jeg saa maa sige, den Blomst midt i Trængslerne her at række den en Afløsning af Tøjskatten, samtidig med at man indfører alt det andet.

Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til hurtigt og velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Bangsted: Jeg skal paa mit Partis Vegne fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger vedrørende det forelagte Forslag, og da først om den Stilling, som Tobakshandelen indtager i Dag i vort Samfund. Lovgivningsmagten synes jo at dyrke det som en Slags Sport at gøre vort Lands Tobakshandlere og Restauratører til Skatteopkrævere, uden at det koster den højtærede Finansminister saa meget som en